

ACTRICE KARINA SMULDERS:

Ik geloof in ware liefde

Karina Smulders (28) werkt al sinds haar vijftiende als actrice. Deze maand speelt ze haar eerste grote, dragende rol in de film 'Bride Flight'. De hoogste tijd voor een nadere kennismaking. Over glamourfeesten, relaties en verboden lakschoentjes.

TEKST FLEUR BAXMEIER FOTOGRAFIE LUTSKE VEENSTRA

"Ik ben een romantica die gelooft in alles of niets. Als ik vroeger een dag een vriendje had, kon ik al denken: hij is mijn soulmate. Al ben ik daar naarmate ik ouder word wel iets voorzichtiger mee geworden. Niet omdat ik zuur of teleurgesteld ben in de liefde, maar omdat ik volwassen word. Dat is het vervelende van ouder worden, dat je alles steeds meer gaat relativeren en rationaliseren. Maar welke leeftijd ik ook bereik, ik zal altijd blijven geloven in ware liefde.

"Heel veel vriendjes heb ik niet gehad. Mijn eerste echte vriendje had ik op mijn zestiende en met hem ben ik vier jaar samen geweest. Daarna heb ik een avondje vreselijk met iemand gezoend en drie dagen gedacht dat ik verliefd op hem was, maar een maand later had ik al een ander vriendje met wie ik ook weer drieënhal jaar een relatie had. Nu ben ik alweer een paar jaar samen met Fedja (van Huêt - red.), die net als ik bij de Toneelgroep Amsterdam zit.

"Ik zag Fedja en dacht meteen: dit is hem. Heel bijzonder, want liefde op het eerste gezicht had ik nog nooit eerder meegemaakt. Gelukkig kwam het van beide kanten. Fedja is mijn grote liefde, dat weet ik zeker. Waarom? Omdat hij dat is. Als ik het probeer te verklaren, dekt dat de lading toch niet. Het is zo lastig om uit te leggen waarom je van iemand houdt: het is zo of het is niet zo. "Wat heel belangrijk is in een relatie, is dat je samen kunt zijn, maar ook je eigen ruimte kunt behouden. Ik heb snel de neiging om

mezelf in de beginperiode helemaal te verliezen, te vergeten dat ik nog een eigen leven heb, en vervolgens moet ik daarna vechten om die eigen ruimte voor mezelf weer te creëren. Het mooiste wat je kunt bereiken: dat je samen bent, maar ook jezelf kunt blijven."

BLIJE VLECHTEN

"Achtentwintig jaar geleden ben ik geboren in Utrecht. Mijn vader en moeder zijn allebei leraar Nederlands, mijn moeder op de middelbare school en mijn vader op de universiteit. Mijn kleine zusje is twee jaar jonger dan ik. Heel gek, vorige week is ze zesentwintig geworden, maar in mijn hoofd blijft ze altijd mijn kleine zusje. We zijn in zo'n beetje alles echte tegenpolen van elkaar, maar tegelijkertijd ook ontzettend aan elkaar verknocht.

"Of ik meer een vaders- of een moederskindje was, kan ik niet precies zeggen. Mijn zus en ik deden zowel met mijn vader als met mijn moeder graag dingen samen. Ik tekende veel met mijn moeder, mijn vader heeft me leren schaken en dat doen we nog steeds geregeld. Verder zijn mijn ouders mensen die altijd van alles bedenken: wandelen in het bos, naar de film of het theater. Er waren ook vaak vrienden van hen bij ons, iedereen was altijd welkom en mocht meedoen.

"Ik was denk ik wel een vrolijk kind, met blond haar en van die blijie vlechten. Tegelijkertijd was ik ook heel erg bangig aangelegd. Ik durfde niet alleen naar balletles te lopen, dacht altijd dat er enge

beesten onder mijn bed zaten of dat mijn vader of moeder opeens ziek zouden worden. Je kunt wel stellen dat ik een tobberig kind was, maar waar dat vandaan kwam? Ik weet het niet. Ik had veel vriendinnetjes, zelfs een hartsvriendin, maar had overal twijfels over en vond alles eng.

"Mijn ouders konden daar weinig aan doen, ze steunden me in alles en prezen me de hemel in. Het enige waar ik met mijn moeder over ruziede, waren lakschoentjes. Die wilde ik heel graag, maar mijn moeder stond erop dat ik stevige, stabiele schoenen droeg. Pas afgelopen zomer in Frankrijk heb ik mijn eerste paar gekocht. Ik heb heel kleine voeten, dus het zijn ook echt kinderschoenen."

GRIJS MUISJE

"De middelbare school herinner ik me niet als een toptijd. Ik was niet iemand die in de pauze in elkaar werd geslagen, maar hoorde ook niet bij de coole mensen. Als ik aan die tijd terugdenk, zie ik mezelf als een grijze muis, een spookje dat door de gangen zwierf. Ik was ook heel vaak verliefd op iemand en als ik dan de moed had om dat via via eindelijk te laten weten, vroeg die jongen negen van de tien keer: 'Maar wie is dat dan eigenlijk, die Karina?' Zo was ik. Aanwezig, maar tegelijkertijd onzichtbaar. Gelukkig was er iets wat me op de been hield, mijn grote doel en streven. Als klein meisje riep ik al dat toneelspelen mijn droom was, dus het was een logische stap om op mijn veertiende in de

erg graag wil, dan ben ik niet echt tegen te houden. Dan word ik een soort pitbull, blijf ik vasthouden. Ook als vijftienjarige al. Dus mijn ouders vonden het goed dat ik de rol aannam, al hebben ze achteraf wel gezegd dat ze zich zorgen maakten omdat ze de wereld waarin ik terecht kwam totaal niet kenden.

"Dat begrijp ik wel. Ik werkte natuurlijk samen met allerlei mensen die volwassen waren, allang op zichzelf woonden en na het weekend vertelden naar welke coole feesten ze allemaal geweest waren. Ik werd niet heel klein gehouden thuis, maar ik mocht niet de dingen doen die je doet als je dertig bent. Als ik naar een feestje ging, moest ik gewoon om één uur thuis zijn en tussen de opnames door blokte ik voor mijn eindexamen havo. Echt losgeslagen ben ik nooit geweest.

"Ik houd wel heel erg van feestjes, hoor, en drink ook wel, maar niet belachelijk veel en aan drugs doe ik helemaal niet. Dat is dat bange meisje in me, hè, die durft dat niet. Ik heb weleens geblowd, maar ik ben zo iemand die vervolgens gaat afwachten totdat er iets gebeurt en om de haverklap vraagt: doe ik al gek? Het leukste vind ik het om na het spelen nog even wat te drinken of te dansen, maar ik ben niet iemand die alle premières afloopt als ik zelf niet in die film of dat toneelstuk zit.

"Met glamourfeesten heb ik niet zoveel. Fedja en ik zijn graag thuis, in ons huis in Amsterdam, met onze drie poezen. We hadden er twee, maar tijdens een vakantie in Griekenland werden we achter-

'DOOR MIJN ROL IN ONDERWEG NAAR MORGEN WIST IEDEREEN INEENS WIE IK WAS. DAT WAS WENNEN, WANT IK WAS ERG ONZEKER'

weekenden een jeugdtheateropleiding in Utrecht te volgen. Daar voelde ik me op mijn gemak. De twijfels die ik op school had – of ik wel de juiste broek droeg, of ik geen stomme dingen had gezegd – vielen volledig weg in een omgeving waarin ik met gelijkgestemden bezig was met wat ik echt leuk vond: toneelspelen.

"Op mijn vijftiende heb ik me ingeschreven bij een castingbureau en vlak daarna werd ik gevraagd voor een rol in *Onderweg naar morgen*. Dat was heel bizar, want daardoor kreeg ik een heel ander imago. Iedereen op school, maar ook gewoon op straat, wist ineens wie ik was. Dat was wennen, want behalve dat ik geloofde dat ik kon spelen en werken bij een soap te gek vond, was ik nog steeds even onzeker. Als ik op straat door mensen werd aangesproken, ging ik bijna huilen.

"Ik weet nog goed dat ik vlak nadat ik was begonnen bij *Onderweg naar morgen* met mijn ouders naar Terschelling ging. Op de veerboot was een klas aanwezig en op een gegeven moment zei iemand: 'O, maar dat is Lotje Konings uit die soap!' Vervolgens ontstond er een soort massahysterie om mij heen. Ik raakte zo in paniek dat mijn vader me op de wc heeft gezet en er zelf voor is gaan staan totdat we op Terschelling aankwamen. Dat duurde ruim twee uur, dus dat was niet zo fijn."

GLAMOURFEESTEN

"Ik mocht van mijn ouders als kind nooit naar soaps kijken, dus toen ik een rol in *Onderweg naar morgen* kreeg, zei dat ze niet zo veel. Ze kenden het niet en ik wilde het per se en als ik iets heel

volgd door zo'n zielig poesje dat we haar niet achter konden laten. De hele vakantie hebben we een project van dat poesje gemaakt: paspoort kopen, vlucht regelen, we hebben zelfs naar haar moeder gezocht. En nu woont Zorba bij ons, heel knus."

BEEN THERE, DONE THAT

"Veel mensen vragen me of ze bij de Toneelschool niet raar opkeken toen ik daar als zeventienjarige soapie auditie kwam doen. Maar daar heb ik nooit iets van gemerkt, het is waarschijnlijk ook maar net hoe je daar zelf mee omgaat. Ik heb me nooit geschaamd voor mijn rol in *Onderweg naar morgen* en zie het nog steeds niet als een slechte stap, ook al zou ik me niet kunnen voorstellen dat ik nog eens in een soap zou gaan spelen. Niet omdat ik erop neer kijkt, maar omdat ik het al heb gedaan.

"Ik sta in principe voor alles open, maar heb op dit moment het gevoel dat ik nog heel erg op mijn plaats zit bij de Toneelgroep Amsterdam. Tijdens de stage die ik daar voor de Toneelschool liep, had ik al duidelijk het idee dat ik bij die groep wilde horen. Dolblij was ik toen de artistiek leider Ivo van Hove zei dat ik mocht blijven. Ik geloof er in dat de dingen die je op dat moment aankunt naar je toekomen. De Toneelgroep Amsterdam past bij mij, hoort bij me, laat me bloeien.

"In de afgelopen jaren heb ik heel veel geleerd, maar ik heb ook gemerkt dat je op het gebied van acteren nooit klaar bent met jezelf ontwikkelen. Het is fijn dat ik met iemand samen ben die dat begrijpt. Fedja snapt dat toneelspelen mijn passie is en dat ik

daar veel voor over heb, omdat hij precies hetzelfde voelt. Fedja is natuurlijk veel meer ervaren op het actevlak, maar dat maakt me niet zenuwachtig. Ik zie hem ook niet als een coach of leraar, we zijn gelijkwaardig. Soms praten we wel over hoe we een rol gaan aanpakken, zoals de rol van Ada van Holland die ik in *Bride Flight* speel, maar het overheerst ons leven samen niet."

VOORZICHTIG COMPLIMENT

"Ik sprong een gat in de lucht toen ik hoorde dat ik een hoofdrol in de film *Bride Flight* had bemachtigd. Het is mijn eerste grote, dragende rol en een geweldige kans, maar tegelijkertijd beangstigde het me ook enorm dat grote, bekende acteurs het vervolg gingen neerzetten van de rollen die ik, Waldemar Torenstra, Anna Drijver en Elise Schaaap hadden gekregen. Zouden ze ons wel goed genoeg vinden?"

"De opnamen van *Bride Flight* vonden grotendeels plaats in Nieuw-Zeeland. Ik was daar nooit eerder geweest en vond het echt het allermooiste land dat ik ooit had gezien. Het is net of degene die de aarde heeft gemaakt daar alle soorten landschappen op een relatief klein gebied heeft uitgeprobeerd om ze vervolgens over de hele wereld te verspreiden. Sommige

naar haar grote liefde Frank te gaan om te beleven hoe het is om samen te zijn met een man van wie je echt houdt. Dat leverde een paar pittige seksscènes op. Op het toneel had ik al eens eerder een seksscène gedaan, maar dat was heel grotesk. De scènes die ik met Waldemar speelde, waren veel echter.

Dat was eng, maar het scheelde dat ik Waldemar al heel lang ken en hem vertrouw. Uiteindelijk heeft een seksscène ook niets met seks te maken. Het is meer: hou jij je voet daar, dan doe ik mijn elleboog zo. Dat is gewoon echt niet geil. Ik probeer me tijdens zulke scènes ook niet te bewust te zijn van mijn eigen lijf, daar kun je op dat moment toch niets meer aan veranderen. Ik zorg wel altijd dat ik een goede conditie heb en dat ik niet te dik word, al ben ik niet iemand die aan de lijn doet of zo.

"In het verleden heb ik het weleens geprobeerd hoor, een dieet, maar ik heb er gewoon geen discipline voor. Ik ben er ook wel blij mee dat ik een vrouwelijk figuur heb met een taille en een kont, al vind ik soms opeens wel dat ik te dikke bovenbenen of te dikke armen heb. Dan overvalt die oude onzekerheid van vroeger me opeens weer. Zie ik er niet raar uit? Is het wel goed? Maar objectief kan ik best zien dat ik er leuk uitzie, niet dat je steil achterover valt, maar gewoon een goed uitziende vrouw."

‘ALS IK DE LIEFDE TUSSEN FEDJA EN MIJ PROBEER TE VERKLAREN, DEKT DAT DE LADING TOCH NIET’

vlaktes zijn zo groot en leeg dat je het gevoel hebt elk moment een dinosaurus of ander prehistorisch dier tegen te kunnen komen. "Op de dag dat wij klaar waren met draaien, arriveerden Rutger Hauer, Pleuni Touw en Willeke van Ammelrooy voor hun opnames en gingen zij bekijken wat wij al hadden opgenomen. Dood-zenuwachtig waren we allevier. Kritiek op mijn werk kan ik wel hebben, zeker als het opbouwende kritiek is, maar als Fedja of mijn vader of moeder zeggen dat ik iets niet goed doe, word ik daar wel heel verdrietig van. Laat staan als zulke grote acteurs over je werk gaan oordelen.

"Voor mijn gevoel hebben we uren zitten wachten totdat ze eindelijk naar ons toe kwamen. Ze vielen ons niet in de armen en zeiden ook niet dat we het fantastisch hadden gedaan, maar dat kwam misschien doordat ze op dat moment zelf nog aan hun opnames moesten beginnen. Wel zeiden ze dat ze van alles konden met onze opnames. Dat lijkt me een voorzichtig compliment, toch?"

PITTIGE SEKSSCÈNES

"In *Bride Flight* speel ik de rol van Ada van Holland. Als ze in onze tijd zou leven, zou ze worden gezien als een volgzzaam, slaafs type. Maar als je kijkt naar waar ze vandaan komt en in welke tijd ze is grootgebracht, vind ik haar juist heel dapper. Ze is opgegroeid in een streng gereformeerd milieu waarin ze niet haar eigen keuzes mag of kan maken. Omdat ze zwanger raakt van een jongen uit haar kerkgemeenschap, wordt ze gedwongen met hem te trouwen en hem te volgen naar Nieuw-Zeeland.

"Daarna raakt ze verstrikt in haar gevoelens. Aan de ene kant wil ze vanwege haar kinderen bij haar man blijven, aan de andere kant houdt ze van iemand anders. Uiteindelijk kiest ze ervoor om

BRIDE FLIGHT

Karina is vanaf 16 oktober te zien in de Nederlandse productie *Bride Flight*, waarin te zien is hoe de drie jonge bruiden Ada, Marjorie en Esther tijdens de beroemde luchtrace van Londen naar Nieuw-Zeeland in 1953 de ongebonden en ambitieuze Frank ontmoeten. Tijdens deze vlucht worden hun levens voor altijd verbonden. In de film spelen acteurs van verschillende generaties en lopen heden en verleden in elkaar over. Frank wordt gespeeld door zowel Waldemar Torenstra als Rutger Hauer, Karina Smulders en Pleuni Touw nemen de rol van Ada van Holland voor hun rekening.

Zie www.brideflight.nl voor meer informatie.

INTERVIEW

*Brain jaspe (C383) van SLEE BY
CHLOÉ, Costecept truije (C210)
van SONIA RYKIEL*

DE STIJL VAN KARINA

BIG SHOPPER? "Ik koop heel graag kleding, zo vaak als mijn budget het toelaat. Vooral veel schoenen, maar ik heb ook een soort ondergoedtic. In Nieuw-Zeeland heb ik ontdekt dat Elle McPherson een eigen lingerielijn heeft en die bh's zitten geweldig. Ik heb bij elkaar denk ik zo'n vijftien bh's, maar dat rouleert snel, want ik was ze altijd verkeerd."

KLEDINGKAST? "Stordig, haha. Het is eigenlijk meer een soort kamer die Fedja en ik als kast hebben ingericht en waar overal kleding in rond-slingert. Omdat ik altijd zo slordig ben met kleding, heb ik ook niet zoveel echte designerstukken. Het is eigenlijk van alles en nog wat, van H&M-shirts tot schoenen van Marc Jacobs en jurkjes van de markt."

KLEDINGSTIJL? "Dat wisselt. Ik houd van mooie jurken en draag nooit blazers of blouses. Niet omdat ik dat stom vind, maar omdat ik vind dat ik er raar in uitzie. De kleding van American Apparel vind ik heerlijk en in Nieuw-Zeeland heb ik een aantal geweldige jurken gekocht van lokale ontwerpers."

MAKE-UP? "Ik maak me overdag niet op. Nooit. Als ik 's avonds het toneel op moet, word ik al heel erg opgemaakt en als ik dat dan overdag ook nog doe, krijg ik irritaties en jeuk en gekke plekjes. Ik heb wel veel crèmes en cleansers van Sisley en ga trouw elke acht weken naar de schoonheidsspecialiste."

Jurk met panterprint (€345) van JOHN GALLIANO. Oker zwart jasje (€455) van D&G. Zwart leren armband (€165) van YVES SAINT LAURENT. Armband (€140) van FENDI. Zwart hakken (€375) van CESARE PACIOTTI

*Paarse cultrai (C. 129,95) van
SONIA RYKIEL. Okergele kokerrok
(C. 195) van D&G. Paarse saede lakkren
(C.395) van GUCCI*

INTERVIEW

INTERVIEW

*Paarse trui met strijk (C.1100) van
OSCAR DE LA RENTA. Bruine
broek (C.220) van DIESEL. Bruine
laarzen met sleehak (C.595) en oker-
gele tas (C.1295) van CHLOÉ.*

